

רשימות קצרות

תחבולות להתקפת פתע בספר

זמן קצר לפני 25 ביוני 1950, את האוכלוסיה האזורית מאזור שלאורך הגבול ברוחב 8 ק"מ.

ב-25 ביוני, בשעה 0400, נפתחה ההתקפה ע"י מלומה ארטי לרית נמרצת על עמדות הגבול של הדרומיים. השפעתה היתה מוחצת, וקודם כל מבחינה נפשית — כי גייסות הגבול פשוט נסו וגמלטו על נפשם. פלוגת החבלה — שנועדו להרוס את הגשרים, במיצריההרים וכו', ולשים מכשולים בדרכו של היריב — ברחו בבורחים, מבלי שפוצצו את העצמים הנועדים להריסה. התקדמותם של הכוחות החודרים לא נפגעה, איפוא, בדרכייההרים בקשיים ומכשולים מיוחדים..."

יש, כמובן, בתיאור זה מן המאלף לגבי אפשרויות, ההסנאה הפסיכולוגית ע"י המתכנן לפלישת-פתע (וביחוד, בארצות בעלות גבול-משותף ארוך, וכשביחס לאורך-גבול זה — שטחה ה"עומקה" של המדינה הנועדת להתקפה מצומצמים הרבה יותר מכפי שהיה הדבר בקוריאה).

אפשרויות אלו מתבררות בירור נוסף בסקירה רבת-ענין (מפרי-עטו של מ"שהיה מפקדה של ברי-גדת-קלעים גרמנית), שנתפרסמה בגליונות אבגוסט וספט. של "כתב-העת השביצרי לקציני צבא". — הסקירה מטפלת בהכנות הגרמנים ב-41-1940 לפלישתם לברית-המועצות. הסקירה, העומדת על תכונתה של דיבויזית-שריון גרמנית במשך 3 שנה, עשויה לענין מבחינה מקצועית את אנשי-השריון. אך, מבחינה כללית — מפתיע ומאלף עד-כמה ניתן היה להכין את מעשה-ההתנפלות ללא כל אתרעה מוקדמת לגייסות ולמפקדים — ואפילו למפקדים גבוהים-למדי — עד לימים האחרונים ממש שלפני המעשה עצמו. אין ספק, שדבר זה נסתייע במידה לא מועטת במשטר הטוטליטרי — אך, דבר כזה עשוי גם להסתייע, ללא כל הכנה רעשנית מיוחדת, בגורמי המתחיות והדריכות הנתונים, "ממילא" במקום שרוחשת בו איבה לאומית מתמדת. ואין ספק, שגם ה"שגרה" של התנגשויות זעירות או בינוניות, מפעם לפעם, לאורך הגבולות — עלולה במסיבות כאלו להתחלף, "פתאום" ("פתאום" — הבא בכוחו של תכנון שקול ומחושב) במציאות של התקפה-מרוכזת, המבוצעת במלוא-הכוחות שלתוקף.

השאלה, כיצד עלולה לפעול מדינה (או צירוף-מדינות), המוכנה להתקפת-פתע על מדינה שכנגד — שרצוי, "להרדימה", ולהחליש את עירנותה, ככל-האפשר — מוסיפה להעסיק את מחשבתן הצבאית של מדינות קטנות או צפויות-לסכנה. בסוגיה זו דן במידה חד קולונל מכס ויבל מהמטה-הכללי השביצרי במאמרו הגדול, "לקח מסע-המלחמה בקוריאה", שנתפרסם ב"חברות-הקיץ של "כתב-העת השביצרי לקציני צבא". במיוחד עומד הוא על גורמי האפתעה המדינית הצבאית * — "...יש ענין מיוחד להתבונן מקרוב-יותר בדרכים ובאמצעים בהם מבצעים מבצע מעין-זה. וקודם-כל מענינת השאלה: — כיצד השפילו כה הצפון-קוריאנים לשמור על סוד האפתעה ולמצוא את הדרום-קוריאנים בלתי-מוכנים בתכלית, אם-כי מזה שנים עמדו שני הצדדים זה מול זה לאורכו של קר הרוחב 38, במצב הדומה-למלחמה, תוך היערכות להגנת-הגבול ?

פגומים במלחמה השנייה — נהגו גם הצפון-קוריאנים בשיטת ההתשה, בשאפם לעייף את תשומת-לבו של היריב ע"י אזעקות-כוזבות.

מזה שנים היו הפרות-גבול — שבוצעו בעוצמות שונות ביותר, החל בכיתה וגמר ברגימנט — לחס-חוקו של הגבול. בתקופה שקדמה ל-25 ביוני 1950, נערכו בהפסקות — ב-10 עד 15 הזדמנויות, תוך רוח-זמן משתנים — ריפוי-גייסות צפון-קוריאהיים, באזור הסמוך אל הגבול. בכל אחד מהם, שעה שנערך, — ניתן היה לראות משום סימן ואות להתנפלות הצפויה-לאחר. משום-כך לא שימשה בעיני הדרום-קוריאנים פריסת הכוחות הצפוניים להתקפה האמיתית, שב-24/25 ביוני — יסוד לדאגה מיר-חדת. יתר-על-כן, הצפון-קוריאנים גם תכננו, כנראה, את מבצעם לימי סוף-השבוע דוקא — שכן במשך שורה ארוכה של ימי-שבת נתקיימו תנועות-פריסה של כוחות צפוניים, שהיו מביאות — כפעם בפעם — להבהלתם ואזעקתם של גייסות-הכבד הדרום-קוריאהיים. וכנראה, כדי לספח את שירותי-המהדיעין הדרום-קוריאנים, למניעת מעשי-חבלה — פיגוע הצפוניים.

* דבר שהוא טבעי לאנשי-צבא של מדינה בעלת גבולות, מבנה ומעמד כשל שביצריה.